

Nieuw-Vlaams Magazine

oktober 2010

Kamerlid Sarah Smeyers:

Oplossingen voor de asielcrisis

Hoog tijd voor
responsabilisering

Parlementsleden op stage

Vlaanderen in Europa

MAGAZINE VAN DE

NVA
DENKEN.DURVEN.DOEN.

Cijfer van de maand

0,7 euro. Dat is wat de N-VA bij de jongste federale verkiezingen betaalde voor één stem. Het Centrum voor Politicologie van de KU Leuven berekende in opdracht van de krant De Tijd de verkiezingsuitgaven van de Vlaamse partijen. Als men die uitgaven deelt door het aantal behaalde stemmen voor Kamer en Senaat, dan was de campagne van de N-VA veruit de efficiëntste: 0,7 euro per stem. De duurste was die van Open Vld (2,67 euro), gevolgd door LDD (2,58 euro), CD&V (2,26 euro), Vlaams Belang (2,06 euro), sp.a en Groen! (beide 1,87 euro).

Nou moe

Op de socialistische vakbond kunnen we altijd rekenen. “Vlaanderen zal

een rechts beleid voeren en aan sociale afbraak doen. In Wallonië zal men niet in staat zijn de sociale zekerheid te beschermen. Aan die verarming zullen wij niet meewerken”, aldus ABVV-voorzitter Rudy De Leeuw. FGTB-voorzitster Anne Demelenne was nog beter: “Achter de institutionele agenda van de N-VA schuilt een waar besparingsprogramma”, zei ze. Nou moe, besparen als je maar een

budgettair tekort van 25 miljard moet wegwerken? Dat kan toch echt niet!

Goed bezig

Ze zijn zeer goed bezig bij de Parti Populaire van Mischaël Modrikamen. Eerst zette Modrikamen covoorzitter Rudy Aernoudt aan de deur. Het ene plezier is het andere waard, dacht Aernoudt, en hij zette op zijn beurt Modrikamen en Laurent Louis, de enige PP-volksvertegenwoordiger, uit de partij. Aernoudt zorgde ook nog eens voor een huiszoeking op het hoofdkwartier van de PP, want hij beschuldigt Modrikamen ervan tijdens de verkiezingscampagne zwartwerkers te hebben ingezet.

Geknipt

“Koterij is in Vlaanderen bouwstijl maar ook denkstijl: je moet in een hokje passen. Blijkbaar zoekt men achter analyses overall kleurtjes.”

Twitter-bericht van prof. Carl Devos

(in De Standaard gepubliceerd)

na linkse kritiek omdat hij Bart De Wever

in Gent liet spreken.

THE AFRICAN BULLETIN

ACTUALITES AFRICAINES HAAARI ZA AFRICA
FREE From the African Perspective
 540X VOLUME 9 NUMBER 099, OCTOBER 2010

De spot op ...

Ook The African Bulletin, een maandblad voor Afrikanen in West-Europa, besteedde aandacht aan de slagen die Vlaams Parlementsvoorzitter Jan Peumans kreeg in Wezet. Het blad omschrijft Jan Peumans als “the Flemish nationalist with a heart for Wallonia”. Dat is juist, en het incident belette Jan Peumans niet een week later aanwezig te zijn op de Waalse feesten.

Flemish Parliament Speaker beaten up

The Speaker of the Flemish Parliament has been beaten up while on a family outing in Wallonia. Jan Peumans (Flemish nationalist) had just left an ice cream parlour in Wezet (Liège province) when an angry local (black) in an uncertain mood that he was not welcome in Wallonia.

The man then proceeded to punch Mr Peumans several times. Mr Peumans will try to stop the violence, but has attempts to calm the man were to no avail.

The incident only ended when a police patrol passed by and was able to restrain the man.

According to Mr Peumans the police wanted him not to press charges.

However, the Flemish nationalist with a heart for Wallonia, says that he has already been in touch with his politician, so such an unprovoked and politically-motivated attack should not go unpunished. Mr Peumans sustained facial injuries during the attack. ://

Het gaat om vooruitgang

© Miel Pieters

Er is niets fout met compromissen als ze vooruitgang brengen en problemen oplossen in plaats van er bij te maken. Daarom heeft de N-VA er alles aan gedaan om de Antwerpse mobiliteitsknoop te ontwarren. De Oosterweelverbinding dreigde naar nergens meer te leiden, terwijl het gespin in de media zelfs de stabiliteit van de Vlaamse regering in gevaar kon brengen.

Die Vlaamse regering heeft de knoop op 22 september doorgehakt. In maart was al een tracé vastgelegd, nu wordt de Ring gesloten en komt er ook een oostelijke bretel tussen A102 en E19. Dat is niet alleen een enorm pluspunt voor de mobiliteit en de leefbaarheid van die Antwerpse rand, de ondertunneling van de R11 is ook een goede zaak voor de luchthaven van Deurne en de werkgelegenheid. Voor de N-VA is dat echte vooruitgang die een compromis waard is. De ondertunnelde oplossing voor de Oosterweelverbinding

is 352 miljoen duurder dan een viaduct, maar een andere keuze zou een politieke impasse hebben veroorzaakt, waar Antwerpen en heel Vlaanderen de dupe van dreigden te worden. De stad Antwerpen en de haven zullen die meerkosten dragen, een niet geringe financiële inspanning. Maar wie aandringt op meerkosten, moet dan ook de verantwoordelijkheid opnemen.

Financiële verantwoordelijkheid wensen we ook op het federale niveau. Door een herziening van de financieringswet vragen we dat de deelstaten hun eigen potje zouden koken in plaats van steeds te rekenen op wat men van anderen krijgt. Als die grote stap wordt gezet, zal ook daar een eerbaar compromis mogelijk zijn. Maar zonder vooruitgang doen wij niet mee.

Bart De Wever
Algemeen voorzitter N-VA

MEDEDELINGEN

"Wie voelt er zich op de eerste plaats Vlaming?"

Met die woorden gaf voorzitter Bart De Wever op 28 september de aftrap van het openingscollege politicologie aan de Universiteit Gent. De N-VA-voorzitter sprak voor een overladen auditorium over het positieve verband tussen identiteit enerzijds en democratie, solidariteit, inclusie en gemeenschapszin anderzijds.

© Belga

Terug naar de werkvloer

De voorbije maand wurdde een hele schare N-VA-mandatarissen zich in een aangepast werkplunje om stages te volgen in allerhande bedrijven. Het initiatief kaderde in het Voka-programma 'Onderneming & Politiek', dat een ontmoetingsplatform is voor ondernemers en politici.

De N-VA ging gretig in op het aanbod van Voka om parlementsleden enkele dagen te laten meedraaien op de werkvloer van enkele toonaangevende bedrijven. Dit 'ondernemingsbad' moet de parlements-

leden in staat stellen om een brug te slaan tussen hun wereld en die van het bedrijfsleven.

Het gaat overigens om een echt uitwisselingsprogramma, want begin dit jaar organiseerde Voka al drie-

daagse stages voor CEO's in het Vlaams Parlement. Voor bedrijfsleiders is het al even nuttig om te weten hoe de politieke besluitvorming tot stand komt.

Kamerlid **Ben Weyts** trok naar de hoofdzetel van **Colruyt** in Halle. "Colruyt blijft jaarlijks stevige groeicijfers optekenen, crisis of niet. De expansie van de onderneming is onwezenlijk. Het bedrijf heeft ook een unieke visie op arbeidsorganisatie. De werknemers worden rechtstreeks betrokken bij de werking van hun bedrijf en identificeren zich ermee. Ze werken niet voor Colruyt, ze zijn Colruyt." Voor Ben leverde de stage al enkele concrete voorstellen op om in het parlement te lanceren.

Kamerlid **Manu Beuselinck** verbaasde zich er vooral over dat zijn stagebedrijf **Electrawinds** amper twaalf jaar geleden werd opgericht door een garagehouder en zijn broer, en dat het nu de grootste speler van ons land is op het vlak van groene energie. "Het bedrijf is een schoolvoorbeeld van innovatie in Vlaanderen. Zulke bedrijven moeten dan ook de nodige kansen krijgen in een stabiel ondernemingsklimaat met duidelijke normen. In het parlement wil ik meewerken aan die broodnodige rechtszekerheid voor onze bedrijven."

Meer dan 30 N-VA-parlementsleden uit Kamer, Senaat en Vlaams Parlement gingen in op de

- Frank Boogaerts (Senaat): **VGB** (wegenbouw)
- Manu Beuselinck (Kamer): **Electrawinds** (energiebedrijf) en **Poviron** (chemische industrie)
- Vera Celis (Vlaams Parlement): **Janssen Pharmaceutica** (farmabedrijf)
- Peter Dedecker (Kamer): **Sadaci** (chemische industrie) en **Kronos** (chemische industrie)
- Patrick De Grootte (Senaat): **Concordia Textiles** (textielindustrie)
- Lieven Dehandschutter (Vlaams Parlement): **EPC** (drukkerij) en **Concentra Media** (krantenuitgeverij)
- Ingeborg Demeulemeester (Kamer): **Deme** (baggerbedrijf)
- Zuhail Demir (Kamer): **BASF** (chemische industrie)
- Els Demol (Kamer): **Water'leau** (water en energie)
- Minneke De Ridder (Kamer): **Flanders Fashion Institute** (mode)
- Sophie De Wit (Kamer): **Rombouts Koffie** (koffiebrandierij)
- Matthias Diependaele (Vlaams Parlement): **Manuport Gent** (containerterminal, logistiek)
- Daphné Dumery (Kamer): **Bombardier** (trein- en trambouw)
- Tine Eerlingen (Vlaams Parlement): **Photovoltech** (zonnecellen)
- Theo Francken (Kamer): **InBev** (brouwerij)
- Danielle Godderis-T'Jonck (Vlaams Parlement): **Ziekenhuis Jan Yperman**
- Karolien Grosemans (Kamer): **ASAP** (interim)
- Jan Jambon (Kamer): **Rosy Blue** (diamantbedrijf)
- Marc Hendrickx (Vlaams Parlement): **Mechelse Veilingen** (groenteveiling)

“Een politieke beslissing heeft wel degelijk impact op het productieproces van een bedrijf, zowel in positieve als in negatieve zin”, aldus kersvers senator **Elke Sleurs**, die aan de slag ging bij farmabedrijf **Pfizer**. “Politici moeten dan ook over degelijke achtergrondinformatie beschikken alvorens ze nieuwe regels en wetten stemmen. Die wetten moeten de organisatie van het bedrijfsleven verbeteren, in functie van de hele samenleving.”

Dat een chemiereus als **BASF** toch veel tijd en energie steekt in ‘burenoverleg’, trok de aandacht van Kamerlid **Zuhail Demir**. “BASF informeert buurgemeenten nauwkeurig over de stand van zaken”, aldus Zuhail, die zich ook verbaasde over de alomtegenwoordigheid van chemie in ons dagelijks leven. “Zelfs de fijne korrels in babyluiers worden bij **BASF** gemaakt!” Met haar arbeidsrechtsspecialisatie was Zuhail echter vooral geïnteresseerd in de HR-werking van het bedrijf. **BASF** investeert enorm in talentmanagement: de juiste man op de juiste plaats en interne doorgroeimogelijkheden. “Natuurlijk gaat deze stage blijven hangen in mijn parlementair werk. We moeten blijven werken aan de hoge loonkosten en ervoor zorgen dat werknemers op hun 55ste niet afgeschreven zijn.”

Vlaams Parlementslid **Danielle Godderis-T'Jonck** trok naar het Ieperse **Jan-Ypermanziekenhuis**. Als docente verpleegkunde was dat geen onbekend terrein, maar toch spreekt Danielle enthousiast over een leerrijke ervaring. “Het is duidelijk dat we de nadruk moeten blijven leggen op de rationalisering van de gezondheidszorg. De bevoegdheden zijn te veel versnipperd tussen het Vlaamse en het federale niveau. Ik heb ook heel wat ideeën over de inzet van verzorgers, die sommige taken kunnen overnemen van verpleegkundigen. Die kunnen zich dan meer concentreren op hun kerntaken. Ik ijver ook voor inhouse-kinderopvang voor het ziekenhuispersoneel, dat door de onregelmatige werkuren vaak moeilijk plaats vindt in de reguliere opvang.”

uitnodiging van Voka. Ze kregen stageplaatsen aangeboden in zeer uiteenlopende bedrijven.

- Liesbeth Homans (Vlaams Parlement): **Umicore** (metaalindustrie)
- Lies Jans (Vlaams Parlement): **Borealis Polymers** (chemische industrie)
- Jan Peumans (Vlaams Parlement): **Portier Haven Luik** (transport & logistiek) en **Ambiorix** (schoenen)
- Willy Segers (Vlaams Parlement): **Colruyt** (supermarktonderneming)
- Luc Sevenhans (Senaat): **MSC Belgium** (zeetransport)
- Elke Sleurs (Senaat): **Pfizer** (farmaceutische industrie)
- Sarah Smeyers (Kamer): **Autogrill** (wegrestaurant)
- Nadia Sminate (Kamer): **Sarens** (verhuur bouwmaterialen)
- Helga Stevens (Vlaams Parlement): **BW Ryhove** (drukkerij - grafisch bedrijf) en **UZ Gent** (ziekenhuis)
- Karel Uyttersprot (Kamer): **Altat Europe** (horecabenoedigheden), **BRYO** (ondernemerschapproject) en **Trainval** (beschutte werkplaats)
- Wilfried Vandaele (Vlaams Parlement): **d'Arta** (voedingsindustrie)
- Steven Vandepuut (Kamer): **SKF** (lagerfabricage)
- Miranda Van Eetvelde (Kamer): **Santens** (textielindustrie)
- Jan Van Esbroeck (Kamer): **AG Insurance** (verzekeringen)
- Kristien Van Vaerenbergh (Kamer): **Sodexo** (dienstenbedrijf)
- Ben Weyts (Kamer): **Colruyt** (supermarktonderneming)
- Bert Wollants (Kamer): **Antilope** (drukkerij - grafisch bedrijf)

Het is hoog tijd voor duidelijkheid

We schrijven maandag 4 oktober. De highlevelwerkgroep heeft de voorbije twee weken geen wezenlijk resultaat geboekt. De Franstalige partijen formuleerden zelfs hun bedenkingen bij eerder gemaakte afspraken over de splitsing van kinderbijslag en gezondheidszorg. Op de belangrijkste Vlaamse vraag om responsabilisering kwam nooit een fatsoenlijk antwoord - tenzij een negatief.

Voor de N-VA is responsabilisering enkel mogelijk door de financieringswet zodanig te herschrijven dat de regio's instaan voor hun eigen inkomsten via de personen- en de vennootschapsbelasting. Maar na 113 dagen onderhandelen bleek dat de Franstaligen nog steeds niet bereid waren duidelijk te zeggen of die hervorming bespreekbaar was of niet. Voor de N-VA had verder onderhan-

delen dan ook geen zin.

Tabula rasa

“We mogen niet verder aanmodderen en moeten het bord volledig afvegen. We moeten de teller op nul zetten en een nieuw verhaal opstarten zonder taboes: niet op inhoudelijk vlak en niet op het vlak van de formule”, legt voorzitter Bart De Wever uit. “Ik hoop nog altijd dat we bin-

nen afzienbare tijd tot een akkoord kunnen komen dat ons toelaat in deze geglobaliseerde economie goed of zelfs zeer goed mee te draaien. Als onze buurlanden dat kunnen, waarom zouden wij dat dan niet kunnen? Eén ding is zeker: de tijd tikt. We mogen geen tijd meer verliezen want het land moet niet alleen hervormd worden, het moet ook bestuurd worden.”

Copernicaanse revolutie

“De N-VA is niet uit op verrotting, maar fiscale autonomie is voor ons wel essentieel. We kunnen niet zeggen dat er helemaal niets op tafel lag, maar van een systemische verandering was nog absoluut geen sprake. Het was dus vooruitgaan of het was over en uit”, liet Kamerlid Siegfried Bracke optekenen. “Als je dan vaststelt dat de formule met de zeven partijen niet werkt, dan is het toch je verdomde morele plicht eens te kijken of het met anderen wél werkt.”

Voor Siegfried Bracke is het evident dat de Vlamingen en Franstaligen eerst en vooral vastleggen wat ze nog samen willen doen op het federale niveau. “Als je het steeds over minder eens bent, moet je gaan kijken wat je samen wilt doen. Ook dat is een Copernicaanse revolutie.”

Oude Belgische ziekte

“Als wij de aanvaller zijn en de PS is de verdediger, dan hoeft de verdediger het maar lang genoeg vol te houden. Het lijkt van de aanvaller komt dan op een dag wel voorbij drijven”, stelt Bart De Wever met

een boutade.

Maar de N-VA wil niet in de oude Belgische ziekte treden en zich ten langen leste neerleggen bij een slecht akkoord. Dat is geen optie en dat zal het nooit zijn. “Wij zullen blijven werken tot we een goede

staats hervorming op tafel liggen hebben. Maar de nodige hervormingen zijn er nog altijd niet of onvoldoende”, bevestigt De Wever. “Het zijn nochtans hervormingen waarvan ik in eer en geweten denk dat alle inwoners van dit land er beter van kunnen worden.”

Veranderen om niet te verarmen

Als we ervoor willen zorgen dat ook onze kinderen en kleinkinderen nog welvaart en welzijn zullen kennen, moeten we de bestaande structuren veranderen. De staats hervorming gaat daarover, en daarom is ze ook zo cruciaal. Ze heeft te maken met beleid op maat, met efficiëntie, met kostenbesparing, met rechtvaardigheid, met sociaal-economisch heropleven ... zowel in het noorden als in het zuiden. “Ik begrijp dat er angst is voor verarming”, erkent Bart De Wever. “Maar van verantwoordelijkheid verarm je niet. Niet veranderen daarentegen is wél verarmen.”

Versterking sociaal-economisch weefsel

De N-VA beseft nochtans dat ze niet haar volledige programma kan realiseren. “De N-VA is bereid tot compromissen. We zijn niet uit op de verrotting of vernietiging. We zijn wél uit op versteviging en versterking van ons sociaaleconomisch weefsel”, benadrukt de voorzitter. “Maar om dat te kunnen realiseren moeten we een akkoord maken dat ver genoeg gaat. Zo’n akkoord moet rekening houden met de verschillen tussen noord en zuid, en met de specificiteit van Brussel. Het moet alle landsdelen alle kansen geven om het beter te doen dan vandaag.”

Wat is de financieringswet?

De financieringswet, waarvan in 1988 de fundamenteën werden gelegd door Hugo Schiltz (VU), Jean-Luc Dehaene (CVP) en Philippe Moureaux (PS), regelt de geldstromen van het Belgische niveau naar de gewesten en de gemeenschappen. Dat financieringsmechanisme is - niet toevallig - heel complex. Bovendien kan het enkel gewijzigd worden door een tweederdemeerderheid in de Kamer en de Senaat én een meerderheid in elke taalgroep. Door eraan te sleutelen raakt men een van de allergevoeligste politieke discussies in het federale België: die over de transfers van het noorden naar het zuiden van het land.

Hoe wordt de financiering van de regio's berekend?

Vandaag komt ongeveer 80 procent van de middelen van de gewesten en gemeenschappen uit de federale kas. Belangrijke parameters om te berekenen hoeveel de regio's ontvangen zijn bijvoorbeeld de economische groei, de inflatie en het aantal leerlingen in de scholen. Gewesten die niet goed scoren kunnen bovendien rekenen op een solidariteitsbijdrage.

Waarom is dit een pervers mechanisme?

De N-VA wil dat gewesten en gemeenschappen beloofd worden voor een goed en efficiënt beleid. Wallonië en Brussel hebben er vandaag echter geen financieel belang bij om beter te presteren. Naarmate hun eigen inkomsten toenemen, krijgen ze immers minder geld van het federale niveau. In Wallonië zou het inkomen per hoofd zelfs dalen bij een economische groei.

Wat bedoelt men met "consumptiefederalisme"?

De lokale overheden doen dus de uitgaven, maar de federale begroting moet die torsen. De financieringswet voorziet bovendien in weinig of geen controle op hoe de regio's hun financiële middelen - andermans geld dus - besteden. Zo houdt de huidige financieringswet het consumptiefederalisme in stand.

Het N-VA-dossier "De Belgische financieringswet: de mythe doorpikt" uit februari 2008 is nog steeds actueel. U vindt het op www.n-va.be/dossiers/belgische-financieringswet-de-mythe-doorpikt

De zogenoemde "Toshiba-boys" van Jean-Luc Dehaene waren de kabinetards die in 1989 met hun Toshiba-computers de modellen voor de financieringswet uitdokterden.

Zondag 13 juni betekent een politieke aardverschuiving, zeker in Vlaanderen. De Vlamingen kiezen voor verandering en de N-VA wint afgetekend. Vrijwel alle andere Vlaamse partijen verliezen. In Franstalig België is de PS de grote winnaar. De uitdaging is enorm.

17
juni

N-VA-voorzitter Bart De Wever aanvaardt de opdracht van de koning om informateur te worden. Op 8 juli rondt de N-VA-voorzitter zijn informatieopdracht af.

In zijn eindrapport staat dat er wel convergenties zijn tussen de partijen die in aanmerking komen om regeringsverantwoordelijkheid op te nemen, maar nog niet voldoende om onmiddellijk een regering te vormen. De koning benoemt daarop PS-voorzitter Elio Di Rupo tot preformateur.

20
juli

Di Rupo had vooropgesteld dat een regering van PS, N-VA, CD&V, sp.a en cdH gevormd zou worden, met eventuele steun van Ecolo en Groen! vanuit de oppositie. Het cdH van Joëlle Milquet en sp.a met Caroline Gennez eisen echter dat de komende regering een tweederde meerderheid moet hebben. Nu komen zeven partijen in beeld, inclusief Ecolo en Groen!.

30
juli

De onderhandelaars gaan even met vakantie, "une semaine familiale".

Er zijn vier grote knopen bij de onderhandelin-

Dagboek van een tweestatenoverleg

gen: de kinderbijslagen, de gezondheidszorg, Brussel en B-H-V. Op 16 augustus legt Bart De Wever de financieringswet op tafel.

18
augustus

Preformateur Di Rupo brengt verslag uit bij de Koning. Zijn opdracht wordt verlengd. Een week later bereiken de onderhandelaars een (mondeling) **principeakkoord over de herziening van de financieringswet**. In de Franstalige pers verschijnen echter meteen verklaringen dat die herziening op de lange baan wordt geschoven. Drie dagen later zegt Di Rupo een ultimatum voorstel te hebben over de herfinanciering van Brussel en B-H-V. Hij wil een antwoord van de partijvoorzitters.

29
augustus

De N-VA en CD&V aanvaren Di Rupo's 'ultimatum' voorstel niet. De **herfinanciering van Brussel** moet vervat zijn in de nieuwe financieringswet. De preformateur biedt daarop zijn ontslag aan, maar de koning aanvaren dat niet.

3
september

De zeven onderhandelende partijen bereiken geen overeenkomst. Di Rupo gaat weer naar de koning om zijn ontslag aan te bieden. De koning duidt **Senaatsvoorzitter Danny Pieters (N-VA) en Kamervoorzitter André Flahaut (PS) aan als koninklijke bemiddelaars**. Na 10 dagen discreet werk van de bemiddelaars komen Bart De Wever en Elio Di Rupo voor het eerst weer samen. 's Anderendaags betichten PS'ers via de online-krant van Le Soir Bart De

Onder medeleiding van N-VA-specialist Jan Jambon boog de 'highlevelgroep' zich over de hervorming van de financieringswet. Vlaams minister Philippe Muylers was de onderhandelaar voor de N-VA.

Wever van woordbreuk. De N-VA vraagt zich af of de Franstaligen wel een nieuwe financieringswet willen. Op 20 september voeren Bart De Wever en Elio Di Rupo een nieuw gesprek 'van de laatste kans', zoals de pers dat noemt.

21
september

Een bijzondere werkgroep, de **'highlevelgroep'**, buigt zich over de financieringswet.

Het principeakkoord over de herziening van de financieringswet bleek een lege doos die op de lange baan wordt geschoven. Senaatsvoorzitter Danny Pieters (N-VA) werd aangesteld als koninklijk bemiddelaar.

3
oktober

De N-VA verspreidt een mededeling: zolang de **overheveling van de personenbelasting** niet bespreekbaar is, heeft de heropstart van de onderhandelingen geen zin. Op maandag 4 oktober stelt de N-VA vast dat de highlevelwerkgroep geen wezenlijk resultaat heeft geboekt en dat er op de belangrijkste Vlaamse vraag geen antwoord is gekomen. **Verder onderhandelen op die manier heeft geen zin**. De N-VA sluit toekomstige gesprekken niet uit.

Vlaamse overheid pakt gesjoemel aan

Ambtenaren en toezichhouders van het Agentschap Wegen en Verkeer zouden zich schuldig hebben gemaakt aan corruptie en gesjoemel. Die gebeurtenissen vormden de aanleiding voor een nieuw integriteitsdebat binnen de Vlaamse overheid.

Vlaams minister Geert Bourgeois had reeds in de vorige legislatuur heel wat over voor een doorgedreven integriteitsmanagement binnen de Vlaamse overheid. Wat dit precies inhoudt vragen we de minister zelf.

Minister Bourgeois, tijdens de vorige regeerperiode had u ook al veel aandacht voor integriteit binnen de Vlaamse overheid. Waarom is dat thema zo belangrijk voor u?

Er bestond voor de personeelsleden van de Vlaamse overheid al een soort deontologische code vóór het begin van de vorige regeerperiode, maar een echt integriteitsbeleid was er niet. Nochtans is dat wel heel belangrijk, want de overheid werkt met belastingsgeld dat optimaal besteed moet worden.

De overheid heeft een voorbeeldfunctie. Ze moet eigenlijk een 'glazen huis' zijn dat volledig transparant is. Elke schending van de integriteit is er één te veel. Het straalt niet alleen negatief af op de Vlaamse overheid in haar geheel maar ook op de vele medewerkers die wél integer zijn. Daarom moeten we werk maken van preventie zowel als detectie.

Mogen ambtenaren nog relatiegeschenken aannemen?

Wat heeft u op het vlak van integriteitsmanagement al gerealiseerd?

Tijdens de vorige regeerperiode stelde ik vertrouwenspersonen aan in de verschillende diensten. We organiseerden ook trainingen om misbruiken tegen te gaan. Daarnaast ontwikkelden we systemen om mogelijke fraude te kunnen opsporen. Ik heb eveneens de oorspronkelijke deontologische code uitgebreid met ondermeer bepalingen omtrent belangenvermenging en relatiegeschenken. De

controle op kwetsbare functies, bijvoorbeeld een personeelslid dat subsidiedossiers afhandelt, werd verhoogd door het 'vierogenprincipe' in te voeren. Dat betekent dat een dubbele handtekening vereist is. Ik vaardigde ook een omzendbrief uit die draaideurconstructies moet voorkomen. Het kan nu niet langer dat een personeelslid uit dienst treedt en dan nadien tegen betaling diensten verricht voor de Vlaamse overheid. En tot slot zijn de zogenaamde klokkenluiders, dus de personeelsleden die integriteitschendingen melden, nu beschermd tegen sancties. Ze kunnen bijvoorbeeld geen negatieve evaluatie of ontslag krijgen omwille van het feit dat ze integriteitschendingen hebben gemeld.

Wat staat er in deze regeerperiode nog op het programma inzake het integriteitsbeleid?

Ik ga er uiteraard blijvend aandacht aan besteden. Er zal een nieuw meldpunt komen waar niet alleen personeelsleden maar ook burgers en bedrijven integriteitsschendingen kunnen melden. In overleg met de Vlaamse ombudsman zal ik ook nagaan in hoeverre de bescherming van de klokkenluiders nog kan worden verbeterd.

Eten uit het handje ...

Het is nog geen 6 december, maar u kent ongetwijfeld de uitdrukking ‘Wie zoet is krijgt lekkers, wie stout is de roe’. Maar dat pedagogisch basisprincipe is niet van toepassing als het over de financiering van dit land gaat, rapporteert Vlaams minister van Financiën Philippe Muyters over de studiedag rond fiscaal federalisme. Die vond plaats in het kader van het Belgische EU-voorzitterschap.

Vertegenwoordigers van zowel Venetië als Schotland klagen aan dat zij uit de hand moeten eten van de federale overheid zonder dat duidelijk is op welke basis die federale kredieten worden toegekend. Klinkt dit niet verbazend vertrouwd in de oren? Ook bij ons moeten de deelstaten als bedelaars leven van de dotaties die de federale overheid hen toestopt.

Bovendien is de Bijzondere Financieringswet zeer ingewikkeld. De evenredigheid van de hoogte van de dotaties is volledig zoek, net zoals een sterk beleid dat erin slaagt werkzoekenden te activeren, de economie vooruit te stuw en de welvaart te verzekeren. Meer zelfs, via perverse “solidariteitsmechanismen” wordt zo’n activeringsbeleid net afgestraft met lagere dotaties, terwijl een slecht beleid financieel beloond wordt.

Democratisch deficit

Het Schotse parlementslid **Andrew Welsh** voegt een bijkomend argument toe aan de vraag naar fiscale verantwoordelijkheid: “It really is a matter of democracy!” Daarmee slaat hij de nagel op de kop. Als er zoiets is als “no taxation without representation” dan geldt het omgekeerde ook. Een echte volksvertegenwoordiging kan maar verantwoording afleggen voor haar beleidskeuzes als zij er de financiële gevolgen van draagt. Als een regering geld kan uitgeven maar dat geld niet zelf bij de burgers

Vlaams minister Philippe Muyters was een van de belangrijke sprekers op het colloquium over fiscaal federalisme.

moet ophalen, dan is dat inderdaad een democratisch deficit. Eigen uitgaven moeten dus hand in hand gaan met eigen inkomsten.

Ook bij ons moeten de deelstaten als bedelaars leven van de dotaties die de federale overheid hen toestopt.

Betrokkenheid bij het beleid

Meer fiscale autonomie levert nog andere voordelen op, leren we die dag nog. Zo kwam **professor Joep Konings van de KU Leuven** tot de bevinding dat een gedecentraliseerde fiscaliteit de corruptie in een land terugdringt. Dat hoeft niet te verbazen. De grotere democratische legitimiteit die fiscale autonomie met zich meebrengt, zorgt voor een hogere

betrokkenheid van de mensen bij het beleid en de belastingen die ze betalen om dat beleid te financieren.

Regionale flexibiliteit

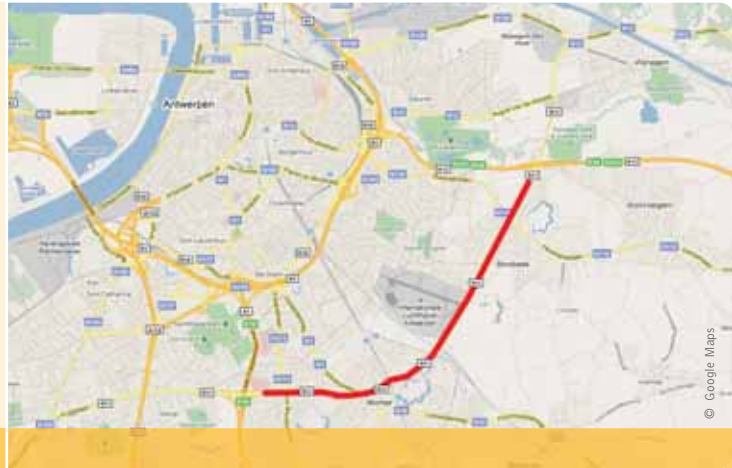
Tegenstanders zeggen wel eens dat een regionalisering van de vennootschapsbelasting tot een “race to the bottom” leidt waarbij de deelstaten elkaar uit de markt concurreren. Dat klopt niet. De attractiviteit van een regio voor bedrijven hangt van verschillende troeven af. De uitdaging is dus om de ideale tarifiering te vinden zodat die troeven mekaar in evenwicht houden. Het is die regionale flexibiliteit die we nodig hebben.

Wilt u er meer over weten?

Neem dan een kijkje op www.philippemuyters.be of <http://fin.vlaanderen.be/nlapps/docs/default.asp?fid=144>.

Vlaanderen hakt mobiliteitsknoop door

© Google Maps

De Vlaamse regering heeft de Antwerpse mobiliteitsknoop eindelijk los getrokken. Ze kiest voor een nieuw en evenwichtig Masterplan 2020 met een gesloten Antwerpse ring en met een ondertunneling van de R11 tussen Wommelgem (E313) en Wilrijk (E19). Dat is goed nieuws voor de hele Vlaamse economie en voor de vele Vlamingen die daar dagelijks de file trotseren.

De Vlaamse regering koos ervoor om de Antwerpse ring langs het BAM-tracé te sluiten met tunnels in plaats van een brug. Die oplossing komt 352 miljoen duurder uit dan de Lange Wapper, maar Vlaamse coalitiepartner sp.a wou mordicus géén brug en de CD&V volgde daarin. Voor de N-VA was het dus ofwel instemmen met die keuze, ofwel de Vlaamse regering in een totale crisis storten. Maar dat laatste was geen alternatief: het hele mobiliteitsplan in en rond Antwerpen zou daardoor immers instorten.

Tunnelvisie

“We vonden het echter absoluut niet kunnen dat de Vlaamse belastingbetaler zou moeten opdraaien voor de extra kosten”, stelt **Vlaams Parlementslid én Antwerps gemeenteraadslid Bart De Wever**. “Het was de stad Antwerpen en zijn burgemeester die onverzettelijk bleven vasthouden aan de tunnelversie. Politiek gezien was het dan ook logisch dat Antwerpen zelf de meerkost zou dragen. Als Antwerpenaar vind ik dat pijnlijk, want met een brug had dit niet hoeven. Er zal de komende tien jaar een strak budgettair beleid gevoerd moeten worden in Antwerpen, zoveel is duidelijk. Maar de N-VA zal er op toezien dat de Antwerpse belastingbetaler daar niet de dupe van wordt.”

Goed nieuws

Met het akkoord toont de N-VA niet enkel aan dat ze in staat is om compromissen te sluiten en dat er op het Vlaamse niveau slagkrachtig bestuurd kan worden. De N-VA is vooral verheugd dat het Masterplan 2020 op basis van haar voorstel evenwichtiger werd. Dat houdt in dat er in het verlengde van de A102 een “oostelijke bretel” gerealiseerd wordt via een ondertunneling van de R11 tussen Wommelgem (E313) en Wilrijk (E19).

“Met die ingreep ontlasten we de Antwerpse ring, die daardoor niet verbreed hoeft te worden. We lossen ook het knelpunt Mortsel op en trekken het dossier van de ondertunneling van de R11 nabij de luchthaven van Deurne eindelijk vlot”, licht Bart De Wever verder toe. “Voor de mobiliteit en de leefbaarheid van Antwerpen en de randgemeenten is dit nieuwe voorstel zonder meer goed nieuws.”

Een evenwichtig masterplan:

- Dankzij de doortrekking van de A102 en de ondertunneling van de Krijgsbaan hoeft veel verkeer niet meer langs de Antwerpse ring te rijden.
- De Antwerpse ring hoeft daarom niet verbreed te worden.
- Met de ondertunneling van de startbaan van de luchthaven van Deurne zorgen we ervoor dat de luchthaven binnen enkele jaren niet moet sluiten. Daardoor worden 600 werkplaatsen gered.
- Voor de inwoners van Wilrijk, Berchem, Deurne en Mortsel is de ondertunneling van de Krijgsbaan een godsgeschenk.

Ambitieuw actieplan voor asielcrisis

België is de meest populaire asielbestemming van Europa. Met een tweede grootschalige regularisatie-campagne, opvang in hotels en cash uitbetaling van dwangsommen aan asielzoekers kan dat ook moeilijk anders.

Het stijgend aantal nieuwe asielzoekers (van 15 588 in 2008 naar 22 785 in 2009) zorgt voor een acuut tekort aan opvangplekken. Net nu België voor de grootste besparingsoperatie in zijn naoorlogse geschiedenis staat, swingt de meerkost de pan uit. De uitdaging om het asielbeleid terug op de rails te krijgen is enorm.

Beschermingsmechanisme

Er is dan ook een totaalaanpak nodig met een duidelijke visie. Het asielstelsel moet weer worden wat het ooit was: een beschermingsmechanisme voor mensen die op de vlucht zijn voor oorlog of vervolging. Het is vooral de toevloed van economische migranten uit arme maar veilige landen die de asielprocedure doet spaaklopen. Van die asielcrisis is de vluchteling zelf het eerste slachtoffer, want het tekort aan opvangplekken leidt tot lamentele of zelfs geen opvang. Door de administratieve achterstand verblijft hij maandenlang in knagende rechtsonzekerheid.

Opvang voor echte vluchtelingen

Vanuit de gedachte om het asielstelsel terug te brengen tot zijn beschermende functie startte de N-VA een werkgroep onder leiding van **Kamerleden Sarah Smeyers en Theo Francken**. Zij gingen op stap en legden hun oor te luister bij vakspecialisten en toplui uit de administraties. Het resultaat is een ambitieus actie-

plan dat erop gericht is om misbruik van de asielprocedure door kansloze asielzoekers te verhinderen, terwijl tegelijk de bescherming en opvang voor de echte vluchtelingen wordt gevrijwaard en geoptimaliseerd.

Geen opeenvolgende asielaanvragen meer

Het plan dirigeert asielzoekers uit veilige landen en asielzoekers die gebrekkig meewerken naar een versnelde procedure van maximaal twee weken. De opvang wordt voortaan strikt voorbehouden voor asielzoekers in hun eerste asielprocedure en loopt af zodra zij een eindbeslissing krijgen van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). Beroep aantekenen en opeenvolgende asielaanvragen

indienen wordt niet langer beloofd met verlengde opvang. Dit leidt tot een dubbel resultaat: het totale aantal asielzoekers daalt spectaculair doordat vele duizenden 'economische'

asielzoekers uit veilige landen wegvallen. Tegelijkertijd krijgen zij die op de vlucht zijn voor oorlog of vervolging een betere opvang en snellere rechtszekerheid.

Kleinschalige opvang in gemeenten

Daarnaast moet er snel werk gemaakt worden van meer opvangcapaciteit. We willen geen herhaling van de schrijnende humanitaire taferelen van vorige winter. De N-VA rekent daarvoor op de solidariteit en de burgerzin van de gemeenten. Om te vermijden dat de grootsteden nog meer overspoeld worden, kan best gekozen worden voor kleinschalige en strikt materiële opvang in de gemeenten zelf.

De uitdaging is groot maar niet onmogelijk. De N-VA staat klaar om de asielcrisis aan te pakken met volharding, menselijkheid, expertise en vindingrijkheid.

De N-VA wil geen herhaling van de schrijnende taferelen van vorige winter en pleit voor een totaalaanpak van de asielcrisis.

Lucas Van de paer

Wie dacht dat leerlingen meer kennen van multimedia dan hun leerkrachten, is nog niet naar de middelbare school 'Zenit' in Turnhout geweest. N-VA'er Lucas Van de paer uit Merksplas is zo up-to-date dat hij door Google erkend werd als leerkracht.

Lucas Van de paer (51) heeft drie van zijn vakantiedagen in de Google-kantoren in Londen doorgebracht. Google had zijn internetgebruik gevolgd en had al snel door dat dit de man was die het bedrijf zocht. Hij werd samen met 49 andere leerkrachten van over de hele wereld uitgenodigd voor een stoomcursus Google in Londen. Daar leerde hij alle applicaties grondig kennen.

“Vroeger had je één vak: ICT”, legt Lucas uit. “Dat bestaat nu niet meer. Alle leerkrachten moeten dat nu verwerken in hun eigen vak. De bedoeling is dat ik alle applicaties van Google, zoals Google Earth, Google Documenten of de Google Agenda, in mijn lessen gebruik en

dat ik mijn kennis doorgeef aan andere leerkrachten.”

Dat is niet nieuw voor Lucas. “Ik ben multimedia-leerkracht in de twee laatste jaren van Zenit, het vroegere KTA De Merodelei in Turnhout. Ik zet al jaren projecten op rond e-learning en netwerken. Sinds ik via de webcam een les gaf aan een klas in Canada, breng ik mijn paasvakanties in buitenlandse scholen door. Zo ben ik naar zowat elk Europees land en naar Amerika gegaan. Als kers op de taart heb ik les mogen geven in de privéschool van acteur Will Smith.” Dat iemand uit ‘het kleine Vlaanderen’ in het buitenland kan gaan lesgeven is volgens Lucas niet verwonderlijk. “Een Vlaming kan

door zijn goede talenkennis en brede basis immers overal terecht.”

De vernieuwing van de N-VA-webstek is Lucas allerminst ontgaan. “De nieuwe webstek oogt bijzonder professioneel en werd door ‘Usability Vlaanderen’ terecht beoordeeld als de beste politieke webstek van Vlaanderen.” Om als politieke partij in de toekomst nog meer gebruik te maken van de digitale communicatie ziet Lucas vooral mogelijkheden via de sociale netwerksites. “Heel veel jongeren zijn actief op sites als Facebook en Twitter. Als de N-VA meer jongeren wil bereiken, zal de partij zich nog meer op die nieuwe media moeten toeleggen.”

Gezin: gehuwd met Anita Vermeiren, kinderen: Bie, Pieter, Loes

Laatste boek:
“De stip” van Peter H. Reynolds

Houdt van: zijn familie, lesgeven, natuur, tekenen, schilderen

Levensmotto: “Connecting the dots”

Culinair hoogtepunt: rode kool met appeltjes en worst

Lid van de N-VA sinds: 2005

Favoriete film: 2001 A Space Odyssey

Jean-Pierre Rondas: "Het compromis in het hoofd"

Als er in Vlaanderen nog onafhankelijke geesten bestaan, dan zal Jean-Pierre Rondas zeker een van hen zijn. Zijn interviews van één uur lang in vier mogelijke talen op Klara zijn vermaard geworden. Maar zijn pensioen nadert.

In februari 2011 wordt u 65. Betekent dat het einde van 'Rondas' op zondag? Luisteraars zullen verweesd achterblijven, vrezen we. Of heeft de VRT iets klaar als opvolging?

Dat zal moeilijk worden, vrees ik. Vóór de vervelling van Radio 3 tot Klara tien jaar terug heette het programma nog 'Wereldbeeld'. Terugblikkend is me opgevallen dat ik sinds 1980 altijd al bezig ben geweest met zingevingsvraagstukken. Mijn allereerste reeksen gingen over christelijke mystiek, Kants Eeuwige Vrede (de rakettenbetogingen, weet je nog?) en ... het ontstaan van de taalgrens! Ik zou nu met precies deze themata kunnen eindigen. Wereldbeeld-Rondas is het langstlopende programma van de VRT geweest! De benaming 'Rondas' bij het begin van Klara was juist een erkenning van de radiofonische aanpak, de individuele stem en de intellectuele onafhankelijkheid van deze radiomaker zelf. Ik heb me zodoende een vrijplaats veroverd die men me zonder grote herrie niet meer kon afpakken. Dat zal ze geen tweede keer overkomen.

U kreeg in 2007 een Gulden Spoor voor uw culturele en maatschappelijke verdiensten. Uw 11 julitoespraak van dit jaar heeft velen aangegrepen. U had rake kritiek op het 'Vlaams commentariaat', dat al compromissen en toegevingen bepleit voor onderhandelingen starten. Werd het niet nog erger dan u voorspelde?

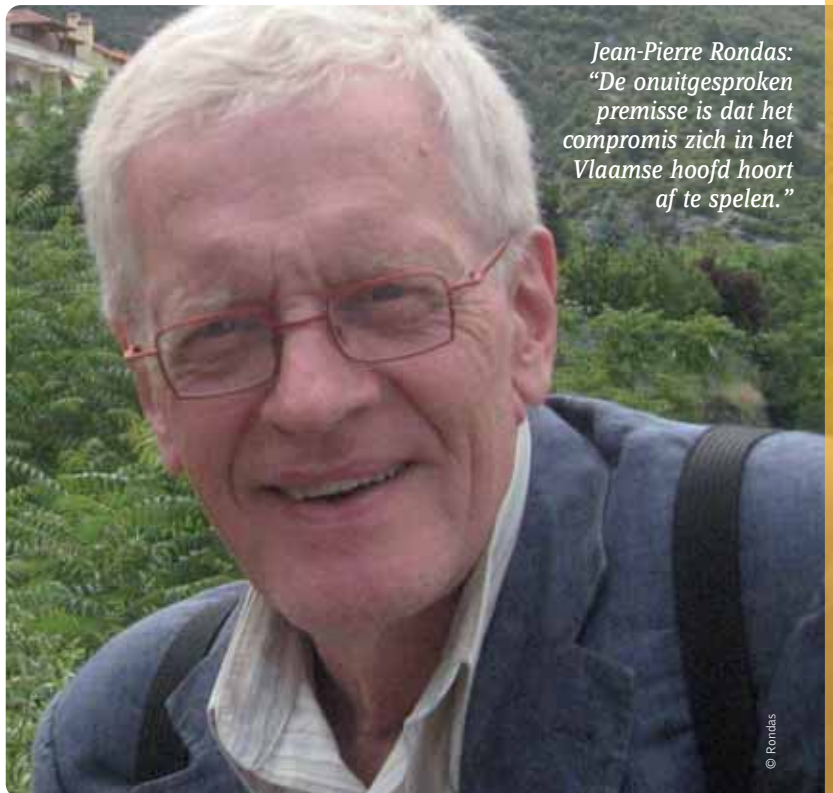
Ik heb vooral gemerkt dat nog geen enkele van mijn 'voorspellingen' gefal-

sifieerd werd. Na de verkiezingen stond de belgicistische mediacampagne op een lager pitje, maar sinds kort is ze weer helemaal terug. De onuitgesproken premisse blijft dat het compromis zich in het Vlaamse hoofd hoort af te spelen. De Wever moet 'tonen dat hij tot compromis in staat is', en als hij dat (via een geruststellend signaal) getoond heeft, dan zullen we wel zien. De Franstaligen lezen dat ook en worden daardoor gesterkt in hun separatistisch va-banquespel.

De Vlaamse zaak laat u niet onverschillig. U bent ondermeer lid van de Gravensteengroep. U bent al ingedeeld bij de separatisten, die blijk-

baar altijd rechts zijn. Hoe gaat u daarmee om?

Daar heb je dus precies die misplaatste moralisering van andermans politieke stellingen, vooral wanneer het over de natie, nationalisme en Vlaanderen gaat. Dan spreekt de BeterBelg ... In wezen gaat het slechts om een retorische truc in een politieke strijd. Het allereerste Gravensteenmanifest werd op de VRT-televisie onmiddellijk als separatistisch weggezet, precies omdat het om wederkerigheid, loyaliteit en transparantie vroeg. Als dat separatistisch heet, wil dat zeggen dat de BeterBelg beseft dat je dit aan de Franstaligen niet mag vragen want anders trekken ze eruit. Zover reikt dat separatisme-verwijt.

Jean-Pierre Rondas:
"De onuitgesproken premisse is dat het compromis zich in het Vlaamse hoofd hoort af te spelen."

© Rondas

Vlaanderen voorzitter Europese Raad?

Bij de start van het Belgische voorzitterschap van de Raad van Europa merkte een alerte Nederlandse journalist op dat "zelfs een Vlaams minister-president een internationale persconferentie geeft".

Omwille van de moeilijke federale staatsstructuur zouden wel meer Vlaamse excellenties een belangrijke rol spelen tijdens het halfjaarlijkse voorzitterschap, merkte die journalist op. En afronden deed hij met de opbeurende vaststelling: "Niemand ligt wakker van de vorming van een nieuwe federale regering aangezien Vlaamse en Waalse ministers het Europees voorzitterschap zullen rethouden."

Likkebaarden

Frieda Brepoels had haar collega's in Straatsburg eerder al gewezen op de Europese rol die staatloze naties in de toekomst te spelen hebben. Ze herinnerde het halfroond eraan dat onder andere door de globalisering meer en meer bevoegdheden enerzijds naar Europa gaan en anderzijds overgedragen kunnen worden aan de regionale overheden.

Dat deelstaatministers belangrijke EU-ministerraden voorzitten, is dan ook een logisch gevolg. Onze staatsstructuur is vooralsnog uniek. Schotten en Catalanen likkebaarden bij het idee dat ook hun ministers een rol mogen spelen op het internationale toneel.

Vlaanderen als Europese lidstaat

Het blijft echter een handicap dat onze regionale ministers in de Europese ministerraden een Belgisch standpunt moeten overbrengen, zeker als het gaat om exclusieve bevoegdheden van de deelstaten. Ook voor Europese materies is het immers

Het zijn Vlaamse en Waalse ministers die het Belgische voorzitterschap rethouden.

moeilijk om een compromis te vinden met de Franstaligen. België moet zich daardoor steeds vaker onthouden en het Vlaamse standpunt komt vaak niet aan bod. Daarmee treedt de realiteit het Europese standpunt van de N-VA bij. Vlaanderen moet rechtstreeks als lidstaat zijn zeg doen aan de Europese tafel, en niet via Belgische omwegen.

Het voorzitterschap biedt Vlaanderen de kans als waardige natie deel te nemen aan politiek op internationaal niveau.

Institutioneel lichtgewicht

De droom van het Europa van de regio's blijkt immers een utopie te zijn. Van de grote Europese lidstaten hoef je niet te verwachten dat ze regionale inspraak toejuichen. Ze geven wel het gevoel dat de deelstaten meespelen, bijvoorbeeld door 15 jaar geleden het Comité van de

Regio's in het leven te roepen. Maar aan het einde van de rit blijkt ook dit institutionele lichtgewicht niet meer te zijn dan een instrument om net de machten van de staten te vergroten. De N-VA vraagt dan ook consequent de afschaffing of een grondige hervorming van dit Comité.

Internationale camera's

In ieder geval biedt het Belgische voorzitterschap opportuniteiten. De internationale camera's staan een half jaar lang op Vlaanderen gericht. Ze bieden ons de kans als waardige natie deel te nemen aan politiek op internationaal niveau. Diplomaten en andere vertegenwoordigers van de Vlaamse regering worden alom geprezen voor hun ervaring en professionalisme. En voor onze partners in de EVA-fractie is het een stimulans om verder te gaan richting echt zelfbestuur of, waarom niet, onafhankelijkheid.

Mai gan Flandris fith yng Nghymri!

Plaid Cymru, onze zusterpartij uit Wales, hield op 11 september haar jaarlijkse congres in het sfeervolle Aberystwyth.

Frieda Brepoels was aanwezig en wees in haar toespraak op de stevige band die bestaat tussen de nationalistische partij Plaid Cymru en de N-VA. Het publiek was uiteraard te vinden voor een korte blik op onze actualiteit en stelde samen met Frieda vast dat "streven naar zelfbeschikking" helemaal niet enggeestig of conservatief is. Plaid Cymru - te vertalen als "Partij van Wales" - streeft in het Welshe, Britse en Europese parlement naar meer autonomie en ijvert voor erkenning van de Welshe cultuur en taal. De driedaagse conferentie was meteen ook het startschot van de campagne voor de regionale verkiezingen in 2011.

Frieda verliet het podium met de woorden "Mai gan Flandris fith yng Nghymri": Vlaanderen gelooft in Wales!

VERREKIJKER

Brengt Turks referendum echte democratie?

Sinds 2005 praat Turkije met de Europese Commissie over de mogelijke toetreding tot de Europese club. Die onderhandelingen verlopen zeer moeizaam. In dat verband organiseerde de regering-Erdogan op 12 september een volksraadpleging over een herziening van 26 grondwetsartikelen.

Het referendum was maandenlang het onderwerp van verhitte debatten en spleet het volk in twee verschillende kampen. Hevige tegenstand kwam er ook en vooral vanuit Koerdistan, dat in de nieuwe artikelen geen enkele erkenning van de Koerdische rechten terugvond.

Geen oplossing Koerdisch probleem

De kritiek blijft staande, ondanks de positieve commentaren op de hoge opkomst en het gunstige resultaat voor Turks president Erdogan. De nieuwe grondwet zal hoegenaamd geen recht doen aan de diversiteit van het land en biedt voor het Koerdische probleem geen concrete oplossing. Integendeel, ook na het referendum zal de Turkse grondwet blijven uit-

gaan van het conservatieve "één staat, één natie, één taal, één vlag"-principe. Gesteund door het ja-kamp blijft Ankara onverminderd verdergaan met de onderdrukking van het Koerdische volk.

N-VA tegen Turkse toetreding EU

De reactie van de Europese Commissie was dubbel van aard. Het resultaat kan beschouwd worden als een stap vooruit maar op het vlak van mensenrechten, vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid zijn grondige hervormingen broodnodig. De N-VA blijft zich verzetten tegen de toetreding van Turkije tot de Europese Unie. Maar een verdere democratisering voor alle inwoners van Turkije is voor de N-VA wel een absolute prioriteit.

Gezondheidszorg: Quo Vadis?

Door zijn federale verplichtingen kon Danny Pieters zijn lezing over de hervorming van de sociale zekerheid niet geven tijdens de Vormingsraad van Jong N-VA op 18 september. Maar geen nood, er werd voor een meer dan waardige vervanger gezorgd: senator Louis Ide.

Louis gaf een gesmaakte uiteenzetting over het falende gezondheidsbeleid in België. De tegenstellingen tussen de verschillende regio's in dit land zijn immers van die aard dat ze een efficiënt gezondheidsbeleid stevig in de weg staan. Niet verwonderlijk als je weet dat er een virtuele grens tussen België loopt die Louis stevast bestempelt als "de zorggrens". Er is wel degelijk een verschil in gezondheidscultuur tussen het Latijnse Wallonië en het meer 'calvinistische' Vlaanderen, aldus Ide. Wallonië is meer ziekenhuisgericht, gebruikt meer antibiotica, maakt minder gebruik van thuiszorgdiensten, ... Vlaanderen maakt dan weer meer gebruik van de vaste huisarts, neigt meer naar thuiszorg en slikt minder pillen. Vlaanderen is met voorsprong de beste leerling van de klas.

 Meer info vind je op www.vlaamsegezondheidszorg.com

De komkommer gaat naar ...

Goen!-voorzitter Wouter Van Besien is de gelukkige winnaar van de Jong N-VA Komkommerprijs 2010! De komkommerprijs bekroont het meest opvallende komkommernieuws in of rond de politiek. Van Besien wint de prijs dankzij de krakkemikkige en alles behalve milieuvriendelijke Toyota waarmee hij aan het paleis in Laken verscheen.

Religieuze kentekens en klederdracht

In de commissie Onderwijs en Gelijke Kansen van het Vlaams Parlement vonden eind september twee hoorzittingen plaats over het dragen van religieuze en levensbeschouwelijke kentekens in het onderwijs. Jong N-VA werkte voor de zomer al een standpunt uit over de kwestie.

Specifieke regels voor specifieke situaties

Jong N-VA pleit voor ieders vrijheid om te dragen wat hij of zij wil. Enkel wanneer er gegronde redenen zijn, kan die vrijheid ingeperkt worden. Met kleding kan je een mening verkondigen. Dat maakt deel uit van de vrijheid van

meningsuiting. Er zijn dus wel specifieke situaties waar specifieke regels kunnen opgelegd worden over klederdracht. Zo kunnen werkgevers van hun werknemers tijdens de werkuren bepaalde standaarden van voorkomen vragen. Ook de overheid heeft als werkgever het recht om die op te leggen aan alle overheidsdiensten, en zelfs de plicht bij werknemers die met het publiek in contact komen.

Klederdracht in scholen

Voor de onderwijzers in het gemeenschapsonderwijs moeten volgens Jong N-VA dezelfde regels gelden als voor ambtenaren die met het publiek in

contact komen. Voor de scholen van het vrij gesubsidieerd onderwijs zijn het de directie en de inrichtende macht die zelf moeten kiezen welke kledingnormen van de leerkrachten verwacht worden.

Jong N-VA wil de opgelegde kledingvoorschriften voor leerlingen overlaten aan de directies en de inrichtende machten van de verschillende scholen. Zij zijn het best geplaatst om te oordelen of een verbod nodig is.

AGENDA Jong N-VA

23 oktober

11 november

2 december

5 februari 2011

Trefdag Media en Politiek (met o.a. Siegfried Bracke)

Bezoek aan het Nederlandse parlement

Vorming: Mobiliteit & Eindejaarsreceptie

Algemene Ledenvergadering

Gent

Den Haag

Brussel

Sint-Niklaas

Taalunie bestaat 30 jaar

De Nederlandse Taalunie is dertig jaar geworden. Het verdrag werd op 9 september 1980 ondertekend in het Egmontpaleis in Brussel. Het doel was “de integratie van Nederland en de Nederlandse gemeenschap in België op het gebied van de Nederlandse taal en letteren”. De Nederlanders interpreteerden dat ook letterlijk zo, maar voor de Vlamingen was de Taalunie een stap naar culturele eenwording. Kevin Absillis (Universiteit Antwerpen) citeerde in *Knack* het echte objec-

tief van Johan Fleerackers, de architect van de Taalunie: “Wij wensen de culturele scheiding tussen Noord en Zuid, die in 1585 met de val van Antwerpen werd ingeluid en in 1830 bij de onafhankelijkheid van België werd bezegeld, ongedaan te maken.”

De Taalunie had het niet altijd even gemakkelijk. Er

Johan Fleerackers, de architect van de Taalunie, wilde de culturele scheiding tussen Noord en Zuid ongedaan maken.

kwam hevige kritiek op nieuwe spellingsregels, sommigen vonden dat er te laks werd opgetreden tegen de oprukkende verengelsing en anderen noemden de taalintegratie mislukt. Wat moet je anders denken van het ondertitelen van elkaars televisieprogramma's?

Niettemin wist de Taalunie stand te houden en zich aan te passen. Ze gaat beter om met de verschillen in taalgebruik. Dat blijkt uit het Groene Boekje, waarin ook woorden uit

Vlaanderen en Suriname worden opgenomen.

Op het 'topberaad' dat op 20 november in Brugge plaatsvindt naar aanleiding van 30 jaar Taalunie worden vertegenwoordigers verwacht uit Nederland, Vlaanderen, Suriname, Aruba, de Nederlandse Antillen en Zuid-Afrika én waarnemers uit Indonesië.

MEERWAARDE

Over Vlamingen en Vlaanderen

Onder de schuilnaam Jules Van Bochelt schreef Fernand Huts, de directeur van Katoen Natie en voormalig Kamerlid voor de VLD, “Vertelsels van een nar”. Het werd een 316 bladzijden tellend boek over Vlamingen en Vlaanderen, met meer dan tachtig kleurentekeningen van illustrator Joris Snaet.

Het grootste deel ervan gaat over onze identiteit: wie zijn de Vlamingen, waar komen ze vandaan, wat zijn hun kwaliteiten en gebreken? Huts omschrijft de Vlaamse volksaard vanuit zijn eigen achtergrond in het inter-

nationale bedrijfsleven, als Vlaming van - weliswaar - “Belgische afkomst”.

Toch is zijn boek ook scherp over de politieke malaise: “Het Belgische volksbewustzijn heeft nooit bestaan, en daarom werkt België niet.”

Jules Van Bochelt, “Vertelsels van een nar”, Uitgeverij Lannoo, 2010, 24,95 euro

3 x gratis

Van Uitgeverij Lannoo mogen wij “Vertelsels van een nar” weggeven aan drie lezers die het antwoord kennen op de vraag **“In welk jaar werd Katoen Natie opgericht?”**. Stuur uw antwoord voor 1 november naar magazine@n-va.be of naar N-VM, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

De winnaars van “Congo. Een geschiedenis” zijn: R. Bonte (Ledegem), C. Caudron (Oostduinkerke), M. Stuckens (Edegem), R. van Hoof (Edegem) en D. Vereycken (Putte). Veel leesplezier!

Fractiedagen luiden het parlementaire werkjaar in

Bij aanvang van het nieuwe politieke jaar organiseerde de N-VA in Brugge een verkenningsronde voor de parlementsleden en fractie-medewerkers.

Het driedaagse programma omvatte zowel reflectiemomenten omtrent het Vlaams-nationalisme en de Vlaamse identiteit, de visie van de N-VA op sociaal-economische dossiers en een sterkte-zwakte-analyse van de partij. Daarnaast kwamen ook praktische sessies aan bod die gericht waren op het dagelijkse werk van de parlementsleden en de fractie-medewerkers.

Nieuw kantoor voor EVA

Eric Defoort, de voorzitter van de Europese Vrije Alliantie, nodigde begin september vrienden en sympathisanten uit op de officiële opening van de nieuwe EVA-kantoren in Brussel. Een stevige N-VA-delegatie met ondermeer Bart De Wever, Danny Pieters, Jan Peumans en Frieda Brepoels was present.

6de herdruk voor Het Kostbare Weefsel

Eind september ging 'Het kostbare weefsel' van Bart De Wever reeds voor de zesde keer in herdruk. Het boek omvat vijf jaar politieke en maatschappelijke columns, telkens ingebed in de eigentijdse context en met een reflectie over de reacties. De Wever deelt in zijn columns de nodige plaagstoten uit, daagt vriend en vijand uit én zet aan tot nadenken. Geen andere columnist in Vlaanderen zorgt sindsdien voor zoveel tegenspraak!

'Het kostbare weefsel' (216 blz.) kost 18,50 euro in de boekhandel maar N-VA-leden kunnen het nog steeds bestellen tegen de **voordeelprijs van 15,50 euro**. U bestelt rechtstreeks bij Uitgeverij Pelckmans met vermelding van uw lidkaartnummer en krijgt het boek **gratis thuis bezorgd**.

Uitgeverij Pelckmans

T: 03 660 27 20 • F: 03 660 27 01 • E: hetkostbareweefsel@pelckmans.be

N-VA-partijwerking: een geoliede machine

Terwijl de vacatures op het secretariaat, voor de studiedienst en in de Kamer- en Senaatsfractie deze maand op kruissnelheid ingevuld worden, krijgt ook de nieuwe structuur voor de samenwerking tussen alle partijgeledingen vorm. Het is daarbij onze eerste bekommernis dat alle entiteiten niet alleen efficiënt kunnen werken maar dat ze door een doelmatige doorstroom van informatie ook op de hoogte blijven van elkaars initiatieven.

- De **dagelijkse en organisatorische taken** gebeuren telkens in de reguliere entiteiten (het secretariaat, de vijf fracties en de twee kabinetten) die elk hun eigen structuur en bevoegdheden hebben.
- Daarnaast worden al dan niet permanente **“horizontale” groepen** in het leven geroepen die dwars door alle entiteiten lopen. Die groepen kunnen **functioneel** zijn, bijvoorbeeld om het overleg tussen de woordvoerders van alle entiteiten te faciliteren, of **inhoudelijk** als het gaat om thema's zoals gezondheidszorg of ruimtelijke ordening.

Startsein voor Traject 2012 Politieke communicatie voor afdelingen

Door het grote verkiezingssucces van dit jaar staat de N-VA in 2012 voor een enorme uitdaging. Om de partij ook op lokaal vlak stevig te verankeren in Vlaanderen, ondersteunen we met het **TRAJECT 2012** de werking van de lokale afdelingen nog eens extra.

Het bereik én de impact van huis-aan-huisbladen was ook de voorbije verkiezingscampagne weer erg groot, zo blijkt uit post-electoraal onderzoek. Met onze eerste vijf provinciale vormingsdagen besteden we daarom veel aandacht aan **het schrijven en samenstellen van kwalitatieve huis-aan-huisbladen**. Ook efficiënte communicatie met de lokale pers komt aan bod.

De eerste twee vormingsdagen - in Vlaams-Brabant en Limburg - zijn al achter de rug. De deelnemers waren achteraf bijzonder enthousiast over wat ze bijleerden. Vooral de cursus **‘Politieke copywriting’ van communicatiespecialist Gunnar Michielssen** werd door de aanwezigen zeer goed beoordeeld.

Geïnteresseerden voor de vormingsdagen in Antwerpen, West- en Oost-Vlaanderen kunnen zich inschrijven via hun afdelingsvoorzitter of -secretaris.

Stijn Quaghebeur, nieuwe fractiemedewerker

© Miel Pieters

Stijn Quaghebeur is een van de nagelnieuwe N-VA-medewerkers. Hij trad in dienst als fractiemedewerker in het Vlaams Parlement voor de domeinen ruimtelijke ordening, openbare werken en mobiliteit. Wij volgen Stijn tijdens de N-VA-fractiedagen van 20 tot 22 september in Brugge.

Maandag

Ik weet vandaag welgeteld drie dagen dat ik aan de slag kan voor de N-VA. De fractiedagen zijn dus de ideale gelegenheid om mijn nieuwe collega's en de partijwerking te leren kennen. Bij aankomst in Brugge blijk ik niet de enige nieuwkomer te zijn. Voor de Kamer- en Senaatsfractie werden veel medewerkers aangeworven en ook voor heel wat nieuwbakken parlementsleden zijn de fractiedagen een eerste kennismaking. Tussen de verschillende gastsprekers door - Eric Defoort legt de werking van de EVA uit, Jan Denys van Randstad houdt een interessante lezing over het arbeidsmarktbeleid - leer ik snel veel mensen kennen. Wat me opvalt is dat iedereen zeer open is. Ik heb direct het gevoel deel uit te maken van de groep. De N-VA wil niet voor niets een warme, inclusieve samenleving.

Na mijn eerste fractievergadering is het tijd voor Jan Drijvers van TNS Media. Hij doet de strategische positie van de N-VA uit de doeken aan de hand van een gedetailleerde analyse. De conclusies zijn niet verrassend, maar de onderbouw blijft verrijkend.

We sluiten de avond af met een frisse pint in een gezellige Brugse kroeg. Eerste dag geslaagd!

© Miel Pieters

Dinsdag

Na een te korte nacht staat ons een stevig menu te wachten. We kunnen kiezen tussen verschillende lezingen. Ik kies voor een uiteenzetting over hoe de N-VA de begroting weer in evenwicht wil brengen. Het is een uitgebalanceerd plan en hopelijk zullen we het ook daadwerkelijk kunnen uitvoeren. Vervolgens heeft Louis Ide het over de uitgesproken regionale verschillen in de gezondheidszorg. Na afloop krijg ik een camera op mij gericht: "Wat vond u van de toelichting van senator Ide?" Mijn eerste optreden in een N-VA-reportage voor de webstek is een feit.

Tijdens de lunch spreekt professor Hendrik Vuye van de Naamse universiteit over de psychologie van Franstalige politici. Het is een ontluisterende uiteenzetting. Daarna heeft Bart De Wever het over identiteit. Zijn lezing is zeer goed onderbouwd met historische feiten, wat ik als historicus zeker kan appreciëren! De dag eindigt met een stadswandeling en een mysterieuze externe gastspreker.

Woensdag

De laatste dag. Ik volg een aantal workshops over mijn toekomstige job als fractiemedewerker. Ik voel me als een vis in het water en kijk uit naar de dag dat ik echt van start kan gaan! De fractiedagen eindigen - hoe kan het ook anders - met een fractievergadering. Met een paar nieuwe collega's en gemeentegenoot en Vlaams Parlements lid Willy Segers ga ik tot slot nog naar Club Brugge-Eupen kijken. Club wint met 4-0. Een perfect einde van een mooie start!

Franstalige veroveringsdrang: dé rode draad in Belgische geschiedenis

De laatste zomerdagen heb ik doorgebracht aan de woudenrand van Spa, wat de kans bood om landschappen door eertijdse aardrijkskunde- en geschiedenislessen ingeprint, te bezoeken. Een daarvan: het Land van Herve.

Omdat we dit 'land' slechts van horen zeggen - en niet van zien - kenden, werd de steven richting Aubel gewend. Zes gemeenten groot schurkt de streek zich tegen de Voerstreek aan. Toch was ze bij de vastlegging van de taalgrens in 1962 niet het voorwerp van emotionele discussies die er wel waren over de Voerstreek. Voor toenmalige Franstalige politici was elk gesprek over deze rijke weiden- en boomgaardenlandschappen uitgesloten. Ze liggen dan ook zo begeerlijk in de achtertuin van Verviers en Luik.

Dit Overmaas, gelegen op het kruispunt van Romaanse en Germaanse culturen, is een wonderlijk samenspel van dialecten, smaken en tradities. Dat in het heroïsche taalgrensdebat nauwelijks gesproken mocht worden over het lot van mensen en streek, verraadde de Franstalige begeerte om de hele regio ten oosten van de Maas definitief in te palmen. En zo geschiedde.

Wie er - bijna een halve eeuw later - excerpten van de parlementaire debatten op naleest, staat versteld van de lichtzinnigheid waarmee de Vlaamse politici Overmaas hebben uitgeleverd. In dit gebied, dat ooit tot de Zeventien Provinciën behoorde, was de taal van administratie, onderwijs en godsdienst Nederlands tot begin 19de eeuw, toen verfransing en *verhoogduitsing* de dialecten gingen beïnvloeden. De gemeenten van de Voerstreek tegen de Nederlandse grens behielden hun Limburgs dialect. In de dorpen van de zogenaamde Plat-Dietse streek tegen de Duitse grens aan, waar tot 1830 Nederlands gesproken werd, kreeg het Duits de bovenhand. Taal die na WOII door het Frans werd vervangen, ook al bleef de bevolking haar Plat-Diets trouw. Maar deze afhankelijkheid volstond niet om de totale verfransing tegen te houden.

In Aubel is een ommetje naar de abdij van *Val-Dieu* aangewezen. Het waren monniken uit Maastricht die rond 1216 in de onherbergzame 'duivelsvallei' de abdij *Godsdal* stichtten. Ook hun oord ont-snapte niet aan de verfransing, net als Aubel zelf, waar bij de tel-

ling van 1846 een meerderheid van de bevolking Nederlands sprak. Een halve eeuw later stelde de taalgrenskundige Godefroid Kurth vast dat het centrum van de gemeente Nederlandstalig was gebleven maar dat in het westelijk deel Frans en in het oostelijk deel Duits werd gesproken. Wat een rijk lappendeken. Vandaag zijn er zelfs geen faciliteiten voor welke anders-taligen dan ook!

Dankzij Paul Martens, die de beslissingen over de taalgrens-regeling in het boek *De Zuid-Nederlandse taalgrens in het Belgische parlement* samenvatte, weten we dat het ministerieel ontwerp geen voorstellen over Aubel en omliggende gemeenten bevatte. Allen verdwenen ze net als heel Overmaas, de Plat-Dietse streek inbegrepen, zonder slag of stoot in Wallonië. Enkel de Voergemeenten werden aan de provincie Limburg toevertrouwd, wat de Luikenaars nog steeds niet hebben verteerd.

Hoe vrijblijvend is het dat de warme bakker van mijn Vlaams taalgrensdorp nu ook 7 Dimanche gratis aanbiedt?

Waarom deze oude koeien uit de gracht gehaald? Ach, zó oud zijn ze nu ook weer niet. Nog bij de jongste federale verkiezingen omschreef Joëlle Milquet de taalgrens als een sociologische miskleun, een vergissing, een fout. Madame vertolkt daarmee de veroveringsdrang die elke Franstalige in zich blijkt te hebben en die dé rode draad in de Belgische geschiedenis is. De meest drieste voorbeelden zijn gekend. Alhoewel. Recent historisch onderzoek leert hoe de verfransingsmachine ook het werk van Vlaamse ambtenaren en leraren in Belgisch Kongo onmogelijk heeft gemaakt en hun leven heeft verzuurd. En wat te denken van de corridor op Vlaams grondgebied ten einde de droom van Wallo-Brux ook op de landkaart mogelijk te maken? De rode draad is geen draad meer, maar een streng draden! Wie dus dacht dat de Franstalige veroveringsdrang een voorbij fenomeen is, heeft het mis. Zelfs een gesplitst B-H-V zal de sluipende verfransing niet tegenhouden. Hoe vrijblijvend is het dat de warme bakker van mijn Vlaams taalgrensdorp naast *De Zondag* nu ook *7 Dimanche* gratis aanbiedt?

Dit en andere feiten zijn anno 2010 de realiteit van elke dag in tal van Vlaamse gemeenten en steden langs de taalgrens. Het is goed dat de Vlaamse regering zwaar inzet om het Vlaams karakter van de Brusselse rand te vrijwaren, maar eenzelfde politiek voor de hele taalgrens zou niet overbodig zijn.

Maurits van Liedekerke

Maurits van Liedekerke was hoofdredacteur van het VU-weekblad Wij. Als gastschrijver geeft hij om de maand zijn kijk op actualiteit en maatschappij.

Kersvers Kamerlid Daphné Dumery

1

Wat was je motivatie om in de politiek te stappen?

Politiek is voor mij een roeping: ik kán gewoon niet aan de kant blijven staan. Ik moet wat krom is recht zetten. In de politiek stappen heeft volgens mij veel met je karakter te maken en het zegt dus veel over mij.

2

Naast wie zou je graag in het vliegtuig zitten?

Met Angela Merkel. Duitsland moet 80 miljard euro bezuinigen en zij is ervan

overtuigd dat dit door een eenmalige krachttoer gaat lukken. De Duitse regering wil fors snijden in de sociale zekerheid, 15 000 banen bij de overheid schrappen, het Duitse leger afslanken en geen lastenverlagingen doorvoeren. Tegelijkertijd komt er geen verhoging van de inkomstenbelastingen en de BTW. Over die ambitie zou ik met haar wel eens van gedachten willen wisselen.

3

Op welke dossiers wil jij je de komende maanden toeleveren?

Als expert in het vreemdelingenrecht ga ik in de commissie Buitenlandse Zaken en Europese Aangelegenheden de initiatieven opvolgen over migratie en de samenwerking van België met andere Europese landen omtrent migratieproblemen. Ook de efficiëntie van de Schengenovereenkomsten wordt daar behandeld.

Ik wil ook nagaan of de inbreng van de ambassades en consulaten in visaprocedures efficiënter kan, en of ze daartoe voldoende middelen hebben. Worden zij optimaal ingezet om de migratiestromen in goede banen te leiden? Dat is niet evident, want het heeft te maken met zowel preventieve maatregelen tegen misbruiken als met het bevorderen van economische migratie en het aantrekken van investeerders.

4

Wat was je eerste reactie toen bekend raakte dat je verkozen was?

Ik was zeer overdonderd want had mezelf gedurende de hele campagne voorgehouden geen rekening te houden met de gunstige peilingen. Toen de eerste verkiezingsuitslagen binnenkwamen, werd ik bevangen door een vreemd gevoel dat eigenlijk de ganse avond is blijven zinderen. Bij de vorige verkiezingen in 2009 had ik een warm en gelukkig winnaargevoel, maar deze keer was het toch eerder een gevoel van bittere ernst. De blijdschap werd overschaduwde door de grote uitdaging waar "mijn" partij voor staat. Ik heb dit jaar dus minder gevierd dan het jaar ervoor.

5

Welke vraag zou je zelf stellen aan gecoöpteerd senator Huub Broers, die wij volgende maand vijf vragen voorleggen?

Wat was jouw doorslaggevende reden om voor de N-VA te kiezen?

© Kurt Van Den Bessche/Kamer van Volksvertegenwoordigers

Erkenningsnummer P2A9064
Toelating gesloten verpakking -
9099 Gent - X BC 4238

V.u. & afzendadres:
Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningsstraat 47 bus 6 - 1000 Brussel

Maandelijks behalve in juli en augustus.

Afgiftekantoor Gent X
oktober 2010

Nieuw-Vlaams Magazine

Colofon

Nieuw-Vlaams Magazine wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Eindredactie:

Nele Hiers, Xavier Lesenne.

Medewerkers:

Ellen Devriendt, Laurens De Vos, Hans Govaerts, Wouter Patho, Roger Van Houtte, Maurits van Liedekerke, Erwin Verbeke

Coördinatie:

Piet De Zaeger.

Vormgeving en druk:

JM-Grafische vormgeving, Spiegel 1,
9860 Oosterzele, T. 09 362 74 33.

Foto vooraf:

© N-VA

onderaan van links naar rechts

© Belga - ©N-VA - ©JM

Jaarabonnement:

€ 12,50 op rekeningnummer
435-0259701-15 van VPRTI vzw.

Contact:

T. 02 219 49 30

Fax 02 217 35 10

E-post: magazine@n-va.be

Dit nummer werd afgesloten op
vrijdag 8 oktober 2010.

Wenst u onze wekelijkse digitale
niewsbrief te ontvangen?
Schrijf u dan nu in via
www.n-va.be/nieuws/inschrijven